

Referat Uddannelseskongressen 2018

Referent: Jytte Troldborg

Dette års kongress fandt sted i smukke rammer i Fredericia d. 8.maj 2018.

Knap 70 deltager var mødt op for til spørgsmålet om hvorfor det er relevant for sygeplejersker at videreuddanne sig – og om videreuddannelse er det eneste der tæller. Oplæggene præsenteres ganske kort og kan understøttes af slides.

5 inviterede oplægsholdere med hver sit perspektiv rundede spørgsmålet ud fra et historisk, samfunds- og fagpolitisk og dannelses view.

Næstformand i DSR Dorthe Steenberg indledte dagen med opmærksomhed på hvad der skal videreuddannes til; hvad er behovet? Hun mindede om debatoplæg af Marit Kirkevold 2012 (Sygepleje og sygeplejerskens rolle i dagens og fremtidens sundhedsvæsen) hvor spørgsmålet besvares. Dorthe understregede at bevægelsen måtte ske i nogenlunde fælles takt med det politiske og som et kollektivt (professionen), da vi som enkelte individer ikke skal kunne det hele.

Direktør Søren Brostrøm fra Sundhedsstyrelsen fortsatte og indledte med tak for godt samarbejde bl.a. i udvalgsarbejde, hvor der trækkes på viden fra DASYS og DSR.

Sundhedsvæsenet står med udfordringer. Flere ældre, borgers forventninger til at blive hjulpet, ulighed i sundhed og det faktum at væsenet kan mere og leverer mere.

Kendsgerninger i forhold til hvor det stiller sygeplejefaget henne? At der vil være et behov for specialuddannelser betvivles ikke, men hvad skal de kunne. For 20 år siden indførtes som den første specialuddannelsen i psykiatri med formålet at kvalificere psykiatrien. Siden er der kommet adskillige specialuddannelser til, og det er godt udtrykker han. Hans opfordring var bl.a. at tænke mere væk fra lægespecialer og hen mod sygeplejen kerne i specialuddannelser.

Professor i sygeplejevidenskab Marit Kirkevold smittede salen med norsk selvironi. Advanced practionarie nursing har på master/kandidat (120 ECTS) været praktiseret i Norge. Forskning viser at specialisering på et højere specialuddannelsesniveau (sammenlignet med det aktuelle

i DK) virker. Kritikker har omtalt denne udvikling som Mastersyge, og det har ikke altid været let, men absolut værd at stræbe mod. Hun påpeger betydningen af ej heller i udviklingen af længerevarende videreuddannelser at adskille det akademiske og det kliniske da de er hinandens forudsætninger .

Sygeplejehistoriker Susanne Dietz Malchau præsenterede på fornem vis tiden fra anno 1856 – anno 2018. Med billeder, fortællinger og facts gennemgik hun milepælene i sygepleje fra kald til dannelse og uddannelse. Slides fra foredraget er tilgængelige og kan kun anbefales at lade sig fordybe i. Du bliver stolt.

Formand for Uddannelsesrådet og lektor ved Sektion for Sygepleje på AU Kirsten Frederiksen rundede dagen af med et kritisk perspektiv på hvad sygeplejerske skal kunne set i et dannelses og uddannelsesperspektiv. Bekendtgørelsestænkningen indenfor sygepleje fik ord med på vejen. Navnlig de aktuelle kompetence- målbeskrivelser og dets mulige konsekvenser for læring blev problematiseret. Jeg tror vi alle gik hjem mæt og tilpas med en eftertanke på hvilke konsekvenser en finmasket målstyring kan have set i lyset af at uddanne til et foranderligt samfund med behov for kreativitet.